

Hvad skal vi mene om alt det frygtelige, der sker i Israel og Gaza?

Kære Anne,

Jeg har fulgt med i nyhedernes dækning af Israel-Gaza/Hamas konflikten, og jeg bliver mere og mere forvirret for hver dag, der går. Der er så mange uskyldige, der dør, så megen ødelæggelse af byer, som det har taget flere år at bygge op, så megen lidelse og sorg overalt. Hvorfor skal de kæmpe på den måde? Hvorfor skal de uskyldige lide? Hvordan skal det ende?

Det hele virker så unfair og forfærdeligt. Og så er der endda nogle kristne, der mener, at Gud har en hånd med i det hele. Det er så absurd! Jeg spekulerer på, om der muligvis er et bibelsk perspektiv på sagen, som kan hjælpe mig til at forstå, hvad der sker? Kan du hjælpe mig?

Henning

Kære Henning

Jeg er helt på linje med dig, når det gælder det følelsesmæssige omkring hele denne situation. Det virker så unfair, og det bliver bare mere forfærdeligt dag for dag. Også usikkerheden er meget foruroligende, og vi spørger allesammen os selv, hvornår det mon får ende, og hvordan det så bliver.

Den følelsesmæssige side at situationen kan være ret så overvældende. Man bliver tvunget til at vælge side og dømmes om, hvem, der har ret, og hvem, der har uret, og hvad, der burde ske og hvad, der ikke burde ske.

Men det er et godt tidspunkt for os som kristne til at se på nyhederne fra et bibelsk perspektiv. Det hjælper os både til at være grundfæstede i Guds Ord og til at forstå det meste af det, der foregår i den Israel-Gaza/Hamas-konflikt, der nu er en decideret krig. Det vil samtidig også hjælpe os til at lære meget om både Gud og hans Ord undervejs.

Retorikken

Her er det vigtigt at se på noget af den retorik og terminologi, som bruges i nyhedsmediernes. Når **dele af Palæstina** kaldes "besatte områder", må vi spørge os selv, om dette er en korrekt betegnelse.

Uden at gå alt for meget ind på historien, er det et historisk faktum, at israelitterne bosatte sig i Kanaan, der nu kaldes "Palæstina", dengang Abraham kom til landet. Det skete mere end 1850 år før Kristi fødsel. Gud oprettede også sin første pagt med Abraham i Første Mosebog 12,1-3.

Herefter har både Isak og Jakob og deres efterkommere, israelitterne, boet i landet

indtil Jesu tid.

Helt fra starten har **Israel** (jøderne/ israelitterne) været nødt til at kæmpe mod deres mange fjender, blandt andet filistrene, som plagede dem gennem hele den tid, de opholdt sig i Israel.

På Jesu tid var Romerriget en stormagt, som også havde besat Israel, men den jødiske befolkning accepterede aldrig denne besættelse. Der var hele tiden zeloter som Simon, en af Jesu disciple, der altid var klar til at gøre oprør og kæmpe for deres lands frihed, selv om de både var dårligt udrustede og i mindretal i forhold til romerne.

Konflikten fortsatte indtil oprøret i 70 e.Kr., der endte med, at både templet og Jerusalem blev jævnet med jorden. Men det stoppede ikke jødernes oprør mod det romerske overherredømme. Også det andet store jødiske oprør, som fandt sted omkring 132 e.Kr. blev knust af de stærke og skånselsløse romere.

Guds dom

Denne gang valgte Rom helt at forhindre muligheden for endnu et jødisk oprør. For at gennemføre det, fordrev de jøderne fra Jerusalem og det område, der blev kaldt Israel.

Herefter kaldte de landet Palæstina. Dette navn er relateret til ordet filistre, altså jødernes ærkefjender. Det var altså en stor hån mod jøderne, som nu blev fordrevet ud over hele verden.

Men det, der lignede en rent politisk besættelse, var i virkeligheden en opfyldelse af Guds advarsel til jøderne om, at de ville blive fordrevet fra landet og spredt i hele verden, hvis de vendte sig bort fra ham.

I Tredje Mosebog 26,33

står der: "I vil opleve en frygtelig krig, og jeg vil sprede jer blandt fremmede folkeslag. Jeres land skal lægges øde, og jeres byer skal jævnes med jorden."

Vi kan læse flere detaljer om dette i Femte Mosebog kapitel 4.

Guds løfte om landet

I næsten 2000 var jøderne hjemløse og spredt ud over hele verden. Så kom Anden Verdenskrig, hvor de blev ofre for holocaust. Men derefter var tiden inde for opfyldelsen af endnu en profeti om Israel: Gud sagde i Ezekiel 36,24: "Jeg vil samle jer sammen fra alle de forskellige lande og føre jer tilbage til Israels land".

Hvordan kunne dette ske? Det skete, fordi folkemordet under holocaust førte til en global sympati med jøderne. Og omfanget af dette frygtelige folkemord var netop blevet så stort, fordi de ikke havde deres eget land, hvor de kunne forsvare sig mod deres fjender. FN stemte derfor for, at jøderne skulle have deres eget land.

I 1948 opfyldte Gud endnu et af sine løfter, og nationen Israel blev født på én dag.

Vi læser om det i Esajas 66, især i versene 8-10 og 22. Gud siger her, at **navnet Israel jøderne og deres efterkommere skal bestå ligesom den nye himmel og den nye jord skal bestå**.

Det er en levende illustration af Romerbrevet 8,28: Gud er i stand til at vende selv de værste ting som fx holocaust til noget godt for dem, der tilhører ham.

Ud fra denne baggrund forstår vi, at (jøderne) israelerne ikke har besat palæstinenserne land, men at de derimod har fået det land tilbage, der retmæssigt var deres gennem næsten 4.000 år.

Fordi palæstinenserne har reageret militært på denne genbosættelse, har Israel svaret igen med de samme militære metoder, vel vidende, at deres modpart ikke vil give dem lov til bo i det land, der ifølge Bibelen er deres retmæssige ejendom.

Der kunne muligvis laves en to-statsløsning, men palæstinenserne har igen og igen udtalt, at deres eneste mål er at fjerne alle jøder fra jordens

overflade og udslutte Israel som land.

Dette krav er i sig selv både ulovligt og uacceptabelt set fra menneskerettighedernes perspektiv. Men palæstinenserne har også sat handling bag ordene med deres gentagne angreb mod Israel - som så i selvforsvar svarer igen militært.

Også dette er forudsagt i Bibelen i Salme 83,4-5: "De lægger snedige planer mod dit folk, udtænker ondt mod dem, du holder af.

„Lad os udslutte hele folket," siger de, „så Israel forsvinder totalt."

Hvordan skal dette så tolkes i lyset af Bibelen? Hvis de accepterer en to-stats-løsning, kan profetien om, at Israel igen skal eje hele landet, ikke blive opfyldt.

På grund af palæstinenserens uravagelige mål om at udslutte Israel, er Israel nødt til at fortsætte med at kæmpe - og dermed har de genvundet meget større landområder, end de fik tildelt i 1948!

Tiden før Jesu genkomst

Hvorfor har vi så denne krig i Mellemøsten netop nu? Set ud fra et helt verdsligt perspektiv begyndte krigen jo med, at Israel forsvare sig, fordi palæstinenserne i Gaza helt uventet angreb dem først den 7. oktober.

Til gengæld for et par dages våbenhvile bad Israel om at få alle gidslerne løsladt. Men palæstinenserne gik ikke med til det, og nu mærker de konsekvenserne af denne krænkelse af menneskerettighederne.

Set ud fra et åndeligt perspektiv er det opfyldelsen af profetien om Jesu andet komme. Jesus siger det i Matt. 24,6 og Lukas 21,9, at der vil være krige, før han kommer anden gang.

Hvornår og hvor vil alt dette få ende? Det ved vi ikke, men ifølge de bibelske profetier, vil der være en tid, hvor alle nationer vil samles til kamp imod Jerusalem. Profeten Zacharias siger i 12,1-3: "Det følgende er et budskab til Israel fra Herren, som udspændte himlen, lagde jordens fundament og gav mennesket liv og ånde:

„Engang vil nabolandenes folkeslag angribe Judas land og belejre Jerusalem, men de

vil få min vrede at føle, så de bliver helt forstummede. Til den tid vil jeg gøre Jerusalem til en tung sten, som de ikke kan løfte. Prøver de på det, kommer de til skade. Alle jordens nationer vil samle sig imod mit folk."

Ligesom alle andre bibelske profetier er det bare et spørgsmål om tid, før også denne profeti bliver opfyldt.

Salme 33,12 fortæller os, at Gud har valgt Israel som sit ejendomsfolk.

Tredje Mosebog 25,23 fortæller os, at Gud kalder landet Israel sit eget land.

Joel 3,4 fortæller os, at Gud selv vil gengælde dem, der gør oprør imod ham.

Når det gælder Israel og dets folk, må vi indse, at det er Guds målsætning, det handler om. Og som det hedder i Hebræerbrevet 10,31: "Det er frygteligt at komme under den levende Guds dom."

Gud ønsker at frelse

Det ultimative mål er at Israel (altså det jødiske folk) skal vende tilbage til deres Gud. Alle de mange prøvelser vil slutte med det, Zakarias skriver i 13,9: "Da skal de råbe til mig om hjælp, og jeg vil høre deres råk og sige: 'De er mit folk!' hvortil de skal svare: 'Herren er vores Gud!'"

Og ikke bare jøderne, men mennesker fra alle nationer vil vende sig til Herren, som det står i Jeremias 3,17: "Til den tid skal Jerusalem betragtes som det sted, hvor jeg, Herren, regerer, og alle folkeslag vil valfarte dertil for at give mig ære. Så vil de holde op med at følge deres egne stolte og onde hjerter."

For dem, der føler, at dette ikke beskriver en kærlig Gud, vil jeg henvise til det, Gud siger i Ezekiel 33,11:

"Sig til dem: Så sandt jeg lever, siger Herren, jeres Gud, jeg har ingen glæde af, at de onde skal dø. Jeg vil meget hellere se dem omvende sig fra deres ondskab, så de kan redde livet. Åh Israel, omvend jer dog fra jeres synder! Hvorfor ønsker I at dø?"

"Komme dit rige"

Gud har en plan, ikke bare for Israel, men for hele verden. Han udvalgte Israel til at vise resten af verden, at der kun findes en sand og levende

Gud. Han bruger hele tiden Israel til at vise resten af verden, hvordan han selv er trofast, selv når vi mennesker viser os troløse. Han vil fortsat bruge Israel til at vise hele verden, at Han er Gud. Det er hans autoritet, som både Israel og resten af verden til syvende og sidst skal bøje sig for.

Gud har udvalgt Jerusalem som det sted, hvor Jesus vil komme igen. Og Gud vil sikre, at alles øjne er rettet mod Jerusalem, indtil den dag, da ethvert øje skal se Jesus og enhver knæ skal bøje sig for ham, mens mennesker beken-der, at Han er Herren.

"Ske din vilje"

Det bedste, vi kan gøre her og nu, er at bede under alle omstændigheder. Vi skal bede om, at Guds vilje må ske, at hans rige må komme og at hans vilje må ske på jorden, som den sker i himlen. Det beder jeg om, og det må vi altid gøre.